

Arrest

nr. 322 686 van 28 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische en de Armeense nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de stad Aleppo, gelegen in de gelijknamige provincie van Syrië. U bent Armeen van etnische origine en hangt het christelijke geloof aan.

U groeide op in Aleppo en woonde er in de wijk al-Midan. U verrichtte uw verplichte legerdienst in Syrië tussen 12 maart 1996 en 12 juni 1998. In 2014 vertrok u omwille van het conflict in Syrië naar Armenië. U verkreeg de Armeense nationaliteit en verbleef sindsdien in de Armeense hoofdstad Yerevan met uw vrouw en kind. U werkte er occasioneel als juwelier. Omwille van uw afkomst uit Syrië kon u moeilijk aan werk geraken.

Armenië was ten tijde van uw vertrek verwickeld in een conflict met Azerbeidzjan. Omwille van dit conflict vonden er demonstraties plaats.

U vertrok op 12 oktober 2023 uit Armenië en reisde per vliegtuig naar Polen, van waaruit u naar België reisde. In België diende u op 18 oktober 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u uw Syrische identiteitskaart, uw Syrisch legerboekje, uw Syrisch rijbewijs, uw Armeens paspoort en uw Armeens rijbewijs voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken, noch zijn er zwaarwegende gronden vastgesteld waaruit blijkt dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u een poging heeft ondernomen om de Belgische asielautoriteiten te misleiden met bedrieglijke verklaringen. Zo verklaarde u tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 18 april 2024 dat u een Syrisch staatsburger van Arabische etnie was. U haalde aan steeds in Aleppo verbleven te hebben en Syrië nooit te hebben verlaten alvorens uw afreis naar België (CGVS dd. 18/04/2024 p. 3, 7). Ook stelde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud geen contact meer te hebben met uw broer S. omwille van een ruzie over de erfenis in de nasleep van het overlijden van uw vader in 2008 (CGVS dd. 18/04/2024 p. 5-6). Bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS bevestigt u deze verklaringen en ontkent u ooit een andere nationaliteit dan de Syrische te hebben gehad of ooit verblijfsdocumenten te hebben gehad in een ander land dan Syrië. Vervolgens ontkent u de Armeenskatholieke strekking aan te hangen en tot de Armeense gemeenschap in Syrië te behoren (CGVS dd. 11/06/2024 p. 3). Gewezen op de noodzaak een duidelijk zicht te geven op uw persoonlijke situatie en uw banden met Armenië, stelt u dat u er niets op te zeggen heeft (CGVS dd. 11/06/2024 p. 3). Gevraagd of u ooit in Armenië bent geweest, vertelt u dat u er in 2010 op huwelijksreis bent geweest en er sindsdien nooit kwam. Tevens stelt u geen dichte familieleden of schoonfamilieleden te hebben die op dit moment in Armenië verblijven (CGVS dd. 11/06/2024 p. 4). Geconfronteerd met de bevindingen van een sociale mediaonderzoek van het CGVS waaruit blijkt dat u doorheen de jaren in Armenië was, dat u nog contact onderhoudt met uw broer en dat verschillende (schoon)familieleden van u in Armenië verblijven, geeft u toe niet de waarheid te hebben gesproken en zegt u de waarheid te willen vertellen. U stelt schrik te hebben gehad omdat anderen u hadden verteld dat u zou teruggestuurd worden (CGVS dd. 11/06/2024 p. 5). Vervolgens verklaart u in 2014 vertrokken te zijn uit Syrië, zich in Yerevan te hebben gevestigd met uw gezin en de Armeense nationaliteit te hebben bekomen (CGVS dd. 11/06/2024 p. 5-6). Dat u dergelijke fundamentele elementen betreffende uw identiteit en voorgaande verblijfplaatsen heeft trachten te verbergen voor de Belgische asielautoriteiten heeft een fundamentele impact op uw algemene geloofwaardigheid.

Dat u de Armeense nationaliteit bezit, blijkt eveneens uit de documenten die u na het persoonlijk onderhoud bezorgt aan het CGVS na afloop van het persoonlijk onderhoud. U legt uw Armeense paspoort – geldig tot 28 april 2033 - en uw Armeens rijbewijs – geldig tot 5 september 2017 - voor.

Het CGVS wijst er op dat een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren (...). Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term 'het land waarvan hij de nationaliteit bezit' elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet invoert. Dit laatste geldt ook bij de beoordeling van

de nood aan subsidiaire bescherming. Onder "land van herkomst" in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers het land of de landen van nationaliteit worden verstaan (cf. artikel 2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU). Kortom, in geval van dubbele nationaliteit gelden de landen van beide nationaliteiten als land van herkomst.

Op 13 juni 2024 ontvangt het CGVS een e-mail van uw advocaat waarin gemeld wordt dat u afstand zal doen van uw Armeense nationaliteit. Er werd een screenshot van een afspraak tot verlenging of beëindiging van het staatsburgerschap bij de Armeense ambassade bij deze mail gevoegd. Er dient echter opgemerkt te worden dat de intentie om afstand te doen van uw Armeense nationaliteit onvoldoende is om te stellen dat u de Armeense nationaliteit niet meer bezit.

In het licht van voorgaande bent u er in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming in België toe gehouden om aan te tonen dat geen van beide nationale overheden u de noodzakelijke bescherming wil of kan bieden, dus zowel de Syrische als de Armeense overheid. U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van Armenië, noch dat u in geval van een terugkeer naar Armenië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en dit om onderstaande redenen.

Wat betreft uw vrees ten opzichte van Armenië dient vastgesteld te worden dat u geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk heeft kunnen maken. Zo haalt u in eerste instantie louter de algemene situatie in Armenië aan. U verwijst naar de oorlogssituatie met Azerbeidzjan en de manifestaties (CGVS p. 6). U haalt niet aan dat u persoonlijk getroffen werd door deze situatie. Voorts verklaart u dat Armenen afkomstig uit Syrië gezien worden als vreemdelingen. U stelt dat men wordt gekleineerd als iemand uit Syrië komt en dat dit vermoeiend en lastig is (CGVS p. 6). U toont echter niet in concreto aan dat u omwille van uw afkomst uit Syrië een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. Volledigheidshalve dient ten slotte opgemerkt te worden dat de door u aangehaalde familieruzie onvoldoende zwaarwichtig is en geen link heeft met de criteria zoals beschreven in de Vluchtelingenconventie.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De documenten die u voorlegt zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande conclusie kunnen wijzigen. Uw Syrische identiteitskaart, Syrisch rijbewijs, Syrisch legerboekje, Syrisch paspoort, Armeens paspoort en Armeens rijbewijs kunnen enkel een bewijs vormen voor uw identiteit, (dubbele) nationaliteit en herkomst, elementen die niet betwist worden. Het screenshot van uw afspraak met de Armeense ambassade werd supra reeds besproken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in zijn land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dit land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus beschikbaar op de website van het CGVS <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/huidige-situatie-het-kader-van-het-conflict-met-azerbeidzjan-endeovergave-van-nagorno>), heeft een staakt-het-vuren in de herfst van 2020 een einde gemaakt aan het gewapende conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan in Nagorno-Karabach. In september 2022 laaiden de spanningen in het grensgebied van Nagorno-Karabach weer op. Op 14 september 2022 werd een staakt-het-vuren ondertekend. In september 2023 capituleerden de Armeense separatisten van Nagorno-Karabach na een kort offensief van Azerbeidzjan, zonder tussenkomst van de Armeense autoriteiten.

Hoewel er nog steeds militaire confrontaties plaatsvinden aan de grens tussen Armenië en Azerbeidzjan, is dit gewapende geweld sporadisch, weinig intensief en beperkt tot grensgebieden. Het aantal burgerslachtoffers van deze grensconflicten blijft beperkt. Tijdens de eerste negen maanden van 2023 vielen er tien doden en elf gewonden onder burgers. We stellen ook vast dat de meeste personen die tijdelijk hun huizen hadden verlaten na de confrontaties op 13 en 14 september 2022, inmiddels naar hun huizen zijn teruggekeerd.

Wat u betreft, moet worden opgemerkt dat u in Armenië in de hoofdstad Yerevan verbleef, een gebied dat niet in de buurt van de voormelde regio's ligt en niet door dergelijke incidenten wordt getroffen.

*Er dient ook te worden opgemerkt dat er besprekingen zijn begonnen tussen Armenië en Azerbeidzjan om tot een vredesakkoord tussen de twee staten te komen en dat de bijeenkomsten om dit te bereiken zijn geïntensiveerd. In deze context zijn **angsten en geruchten over een nieuwe militaire escalatie tussen de twee landen niets meer dan ongegronde speculaties.***

Gelet op de bovenstaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van alle beschikbare informatie moet worden geconcludeerd dat de situatie in de regio waaruit u afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2 c) van de wet van 15 december 1980, dat bescherming biedt in de uitzonderlijke situatie waarin willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of in dit geval naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade als bedoeld in het voormelde artikel 48/4, §2 c).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u de Armeense nationaliteit heeft verworven en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In het eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), een schending van artikel 48 tot en met 48/6 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), een schending van artikel 3 EVRM, een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker stelt:

"3. Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat de verzoekende partij niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Door de verzoekende partij wordt dit oordeel betwist.

4. Verzoeker benadrukt dat hij naar best vermogen een antwoord heeft proberen te formuleren op de vragen die hem werden gesteld. Hij verwijst hiervoor naar de verklaringen die hij heeft afgelegd doorheen zijn verzoek tot internationale bescherming en in het bijzonder tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Er kan geen resultaatsverplichting worden opgelegd aan verzoeker om alle gestelde vragen te beantwoorden. Het komt er echter op aan om de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd te toetsen aan zijn persoonlijke situatie, waarbij op zorgvuldige wijze rekening moet worden gehouden met de persoonlijkheid en achtergrond van verzoeker.

Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud toegelicht waarom zij niet kan terugkeren naar Syrië (of Armenië), andermaal binnen de mogelijkheden en kennis die hij heeft (zijn persoonlijke situatie).

Verzoeker meent dat op basis van deze verklaringen, evenals de elementen die gekend zijn in het administratief dossier en hetgeen blijkt uit de objectieve landeninformatie, dat voldoende blijkt dat hij in de onmogelijkheid is om terug te keren naar zijn land van herkomst.

5. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker de Belgische asielinstanties heeft willen misleiden doordat hij geen duidelijk zicht heeft willen geven over zijn verblijfplaatsen en nationaliteit. In het bijzonder wordt het verzoeker verweten dat hij niet kenbaar heeft gemaakt dat hij kan beschikken over de nationaliteit van Armenië.

In de bestreden beslissing wordt dit aangehaald als volgt: [...]

De verzoekende partij moet vooreerst vaststellen dat in de bestreden beslissing kennelijk geen, dan wel onvoldoende, rekening werd gehouden met de toelichting die verzoeker heeft verschaft over deze gebeurtenissen. Over de verschillende punten heen, die werden aangehaald in de bestreden beslissing, heeft verzoeker namelijk toegelicht waarom hij eerder niet had gemeld in Armenië te hebben gewoond en er de Armeense nationaliteit (voorheen) te hebben verkregen.

De verzoekende partij benadrukt verder dat hij, toen hij werd geconfronteerd met o.a. de bevindingen van het sociale mediaonderzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, weldegelijk open kaart heeft gespeeld. Verzoeker heeft niet willen vasthouden aan zijn eerdere verklaringen, maar daarentegen toegelicht dat hij voorheen in Armenië verbleven heeft en dat hij kan beschikken over de Armeense nationaliteit. Dit benadrukt dat verzoeker, ondanks zijn eerdere vrees die hem weerhield om zijn band met Armenië kenbaar te maken, weldegelijk heeft meegewerkt.

Hij overhandigde daarom zelf zijn Armeens paspoort en zijn Armeens rijbewijs, hetgeen het bewijs levert dat verzoeker weldegelijk zijn medewerking heeft verleend (zoals dit kan worden verwacht van een verzoeker tot internationale bescherming).

Verzoeker betwist daarom dit punt in de bestreden beslissing.

6. Door verzoeker wordt, in aansluiting bij het voorgaande, benadrukt dat hij geen aanspraak kan maken op de bescherming van de Armeense nationale overheid.

Verzoeker nam daarom de nodige stappen om afstand te doen van zijn Armeense nationaliteit. Dit werd ook reeds gemeld aan verweerder, die hiervan ook melding maakt in de bestreden beslissing. Verzoeker wijst in aanvulling hiervan naar bijgevoegd attest van de Armeense ambassade (stuk 3), waaruit blijkt dat verzoeker de procedure aanvatte om afstand te doen van zijn Armeense nationaliteit.

Desondanks de melding van verzoeker, werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen met deze procedure tot afstand van de Armeense nationaliteit, dewelke enige tijd vergt, verder geen rekening gehouden in de gemaakte beoordeling.

Door verweerder werd deze procedure derhalve, ondanks de zwaarwichtige impact ervan op de situatie van verzoeker, niet afgewacht.

De nationaliteit waarover verzoeker kan beschikken betreft een essentieel element, temeer doordat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen in de bestreden beslissing thans enkel onderzoekt of verzoeker een vrees voor vervolging heeft in de zin van de Vluchtelingenconventie ten opzichte van Armenië. Ook ten aanzien van de subsidiaire bescherming, wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen slechts onderzocht of verzoeker in geval van een terugkeer naar Armenië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er wordt geen onderzoek verricht in het geval verzoeker zou dienen terug te keren naar Syrië, ondanks de onzekerheid dat verzoeker kan beschikken over de nationaliteit van Armenië (waarmee het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen ook bekend was).

In de bestreden beslissing blijkt dit als volgt: [...]

Het kernelement waarom derhalve het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker werd geweigerd, vormt de veronderstelde bescherming die verzoeker kan verkrijgen van de Armeense autoriteiten omwille van zijn Armeense nationaliteit. Er werd daarom geen onderzoek verricht of de verzoekende partij bij een terugkeer naar Syrië een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade. Doordat verzoeker zich kan beroepen op de nationaliteit van Armenië, werd het onderzoek door verweerder in de bestreden beslissing beperkt tot dit land.

Door verzoeker werd benadrukt dat hij geen aanspraak kan maken op de bescherming van de Armeense nationale overheid. Verzoeker nam de nodige stappen om afstand te doen van zijn Armeense nationaliteit. Dit werd ook reeds gemeld aan verweerder, die hiervan ook melding maakt in de bestreden beslissing. Verzoeker wijst in aanvulling hiervan naar bijgevoegd attest van de Armeense ambassade (stuk 3), waaruit blijkt dat verzoeker de procedure aanvatte om afstand te doen van zijn Armeense nationaliteit.

De verzoekende partij kan geen beroep meer doen op de nationaliteit van Armenië, als gevolg van de afstand van zijn nationaliteit.

Derhalve dringt zich een onderzoek op of de verzoekende partij bij een terugkeer naar Syrië een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade.

Dit is echter niet gebeurd, waardoor zich verdere onderzoeksmaatregelen opdringen.

In de mate dat verweerder zou stellen dat verzoeker "vrijwillig en moedwillig" afstand heeft gedaan van de nationaliteit van Armenië - waarbij de verzoekende partij nochtans de effectiviteit van deze bescherming steeds betwist heeft - kan geen afbreuk doen aan de onderzoeksverplichting die rust op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Het staat onomstotelijk vast dat de redenen waarom het verzoek tot internationale bescherming van de verzoekende partij werd afgewezen thans niet meer voorhanden zijn. Dit maakt een fundamenteel onderscheid uit. De verzoekende partij kan geen beroep meer doen op de nationaliteit van Armenië.

Derhalve dringt zich een onderzoek op of de verzoekende partij bij een terugkeer naar Syrië een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade. Dit onderzoek werd eerder niet verricht.

Het oordeel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan hierom niet worden bijgetreden.

7. Omwille van bovenvermelde redenen, is de verzoekende partij het niet eens met de genomen beslissing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en dient de bestreden beslissing te worden hervormd.

8. In ondergeschikte orde, wijst de verzoekende partij erop dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus hem ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Volgens de verzoekende partij zijn er hiertoe voldoende zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Armenië louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

Daarnaast wijst verzoeker op zijn uiterst precaire situatie aan bij een terugkeer naar Armenië, in samenhang gezien met de algemene situatie in Armenië.

Verzoeker benadrukte zijn langdurig verblijf in België en de langdurige periode dat hij afwezig is gebleven uit Armenië, waardoor hij zich een levenswijze heeft eigen gemaakt die haaks staat op de situatie in Armenië. Verzoeker is bovendien onvermogen. Hij heeft geen huisvesting of een inkomen in Armenië en kan geen beroep doen op een familiaal netwerk bij een terugkeer naar dit land. Verzoeker zal hierdoor worden beschouwd als een "buitenstaander" bij een gedwongen terugkeer naar Armenië toe. De verzoekende partij vreest hierdoor bij een gedwongen terugkeer in een situatie te zullen terechtkomen van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

Deze elementen werden door verweerder niet beoordeeld in de bestreden beslissing. De ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op "situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32).

Voormeld artikel stemt in wezen overeen met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) hierover (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28). [...]"

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker als stuk 3 "Attest Armeense ambassade"

Beoordeling

- 1.
- 2.
3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen en rechtspraak impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert en argumenteert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.1. Blijkens de gegevens in het rechtsplegingsdossier heeft verzoeker zowel de Syrische als de Armeense nationaliteit (zie onder meer administratief dossier, map documenten). Verzoeker voert aan dat hij afstand heeft gedaan van de Armeense nationaliteit.

4.2. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag).

Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting is van artikel 2, f) van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn), kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip *“land van herkomst”*. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als *“het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats”* (artikel 2, n) van de voornoemde richtlijn).

Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoeker de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil inroepen. Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil inroepen, moet de “nationaliteit” begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*, Genève, 1979, heruitgave, 1992, pagina 22, § 87).

4.3. Verzoeker verwijst naar het attest van de Armeense ambassade van 17 juli 2024 (stuk 3) ter staving van zijn verweer dat hij de Armeense nationaliteit niet (meer) heeft.

Daargelaten de terechte opmerking van verweerder in de nota *“Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure”* dat er een merkwaardige schrijffout is in het hoofdgeding van het attest, met name ‘Royame de Belgique’ in plaats van ‘Royaume de Belgique’, neemt de Raad dit document aan als een authentiek document.

Het attest van de Armeense ambassade stelt louter dat verzoeker zich op 15 juli 2024 heeft aangeboden bij de Armeense Ambassade in België voor de beëindiging van zijn Armeense staatsburgerschap (*“[...] has presented himself [...] for the termination of his Armenian citizenship”*)

Uit het attest kan enkel de intentie van verzoeker blijken om afstand te doen van de Armeense nationaliteit. Uit geen enkel ander element kan worden opgemaakt dat hij op heden niet meer de Armeense nationaliteit

bezit. Verzoeker brengt geen ander stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat hij actueel effectief niet meer de Armeense nationaliteit heeft.

Gelet op het belang van het bezit van een nationaliteit in de verhouding tussen een land en een burger, is het voorliggend aanwezigheidsattest van de Armeense ambassade onvoldoende om aan te nemen dat verzoeker thans niet meer over de Armeense nationaliteit beschikt. Dit geldt des te meer in hoofde van verzoeker aangezien hij in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming leugenachtige verklaringen heeft afgelegd inzake zijn nationaliteiten en voorgaande verblijfplaatsen. Het is slechts na confrontatie met de gegevens van het sociale media-onderzoek door verweerder dat verzoeker (schoorvoetend) toegaf dat hij, naast de Syrische, ook de Armeense nationaliteit - inclusief Armeens paspoort - bezit (zie notities van het persoonlijk onderhoud van 11 juni 2024, p. 3 – 7). Het voorliggend attest van de Armeense ambassade kan niet aangenomen worden als afdoend en concreet bewijs dat verzoeker thans niet meer de Armeense nationaliteit zou hebben.

4.4. Gelet op het voorgaande werd de bestreden beslissing correct genomen ten opzichte van Armenië, land van nationaliteit van verzoeker.

5. Vanuit juridisch standpunt is de vluchteling een persoon *“die de bescherming van [zijn] land niet kan of, uit hoofde van [zijn] vrees [te worden vervolgd], niet wil inroepen”* en geniet hij ofwel geen (nationale) bescherming van dat land, ofwel heeft hij goede redenen om die bescherming niet te willen inroepen. Hoewel niet betwist wordt dat verzoeker de Syrische nationaliteit heeft, beschikt hij blijkens de voorgaande vaststellingen ook over de Armeense nationaliteit.

De bestreden beslissing stelt:

“Wat betreft uw vrees ten opzichte van Armenië dient vastgesteld te worden dat u geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk heeft kunnen maken. Zo haalt u in eerste instantie louter de algemene situatie in Armenië aan. U verwijst naar de oorlogssituatie met Azerbeidzjan en de manifestaties (CGVS p. 6). U haalt niet aan dat u persoonlijk getroffen werd door deze situatie. Voorts verklaart u dat Armenen afkomstig uit Syrië gezien worden als vreemdelingen. U stelt dat men wordt gekleineerd als iemand uit Syrië komt en dat dit vermoeiend en lastig is (CGVS p. 6). U toont echter niet in concreto aan dat u omwille van uw afkomst uit Syrië een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. Volledigheidshalve dient ten slotte opgemerkt te worden dat de door u aangehaalde familieruzie onvoldoende zwaarwichtig is en geen link heeft met de criteria zoals beschreven in de Vluchtelingenconventie.”

Verzoeker voert geen concrete elementen aan die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn intentie om afstand te doen van de Armeense nationaliteit, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake zijn leugenachtige verklaringen omtrent zijn Armeense nationaliteit, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker brengt geen vluchtelingenrechtelijke grond aan waaruit kan blijken dat hij in Armenië vervolging vreest of geen bescherming zou kunnen inroepen tegen daden van vervolging.

Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van Armenië aannemelijk te maken.

6. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (Syrische identiteitskaart, Syrisch rijbewijs, Syrisch legerboekje, Syrisch paspoort, Armeens paspoort en Armeens rijbewijs, screenshot van afspraak met de Armeense ambassade) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift onder verwijzing naar artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet inzake ernstige schade: *“Daarnaast wijst verzoeker op zijn uiterst precaire situatie aan bij een terugkeer naar Armenië, in samenhang gezien met de algemene situatie in Armenië. Verzoeker benadrukte zijn langdurig verblijf in België en de langdurige periode dat hij afwezig is gebleven uit Armenië, waardoor hij zich een levenswijze heeft eigen gemaakt die haaks staat op de situatie in Armenië. Verzoeker is bovendien onvermogen. Hij heeft geen huisvesting of een inkomen in Armenië en kan geen beroep doen op een familiaal netwerk bij een terugkeer naar dit land. Verzoeker zal hierdoor worden beschouwd als een “buitenstaander” bij een gedwongen terugkeer naar Armenië toe. De verzoekende partij vreest hierdoor bij een gedwongen terugkeer in een situatie te zullen terechtkomen van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.”* Inzake zijn voorgehouden lange afwezigheid uit Armenië blijkt dat hij 12 oktober 2023 Armenië per vliegtuig verliet en in België op 18 oktober 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende (cf. het niet betwiste feitenrelaas); dat zijn vrouw en kind nu nog in Yerevan verblijven (notities persoonlijk onderhoud van 11 juni 2024, p.5) en dat hij periodiek in Armenië het beroep van juwelier uitoefende (*idem*, p. 6). Verzoekers aangevoerde vrees voor extreme armoede en de onmogelijkheid te voorzien in zijn elementaire levensbehoeften kunnen niet worden aangenomen.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Armenië, en zeker in de hoofdstad Yerevan waar verzoeker verbleef, geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend vijftieng door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS